

GOIGS A LLAOR DEL GLORIÓS SANT CRISTÒFOR

PATRÓ DELS XOFERS

Cristòfor de Lícia, cananeu!
La teva història és obscura,
però tota la terra lloa ton nom.

Essent pagà, combateres el persa
Et convertires a la fe del Crist
en temps de Filip, emperador.
A Lícia, bell país amuntanyat,
i per les ribes del mateix mar nostre
predicares la nova llei.
Enfervorit, operant meravelles,
a molts gentils obrires els ulls.

Però, nosaltres amem les belles llegendes
i les pies tradicions.

T'imaginem cepat, com un gegant
qui empuña un arbre a guisa de bastó.
I t'admirem quan travesses
el riu avalotat de gran fondària
— que l'aigua depassa ton genoll —
amb Crist infant a coll-i-bè.

Nosaltres, xofers a sou o taxistes,
acompliríem de nou la teva gesta
si Déu ho permetés.
Amb el cor agraït, curullat de fervor,
prendríem Jesús, i l'asseuríem
al fons de nostra conducció interior,
Jesús, infant ple de bondat i de poder!
I donaríem marxa dolçament.
I en passar un gual, alentiríem
per evitar un sotrac
a tan egregi Passatger.
Travessaríem amb prudència extrema
els passos a nivell.
Mes, si Ell s'hi plagués,
en carretera plana i dreta
premeríem l'accelerador,
i Ell potser exclamaria, gojós,
amb veu d'or: —Oh, que m'agrada jugar
així amb tu, i anar tan brunzents!

R. *Ora pro nobis, beate Christófer.*

Després, en recórrer els carrers de la ciutat,
rodaríem amb molta cura
per amor dels infants tant predilectes d'Ell.

I per amor dels gossos i dels gats,
animalons de Déu Nostre Senyor.
I quan un carro de cavalls
no ens deixés pas amb prou diligència
— o una altra malifeta per l'estil —
encara provaríem de cridar,
vencent orgull i ràbia folla:
—Déu vos guard, germà carreter. Bona via!
I l'Infant somriuria divinament
des del fons, i nosaltres ho descobriríem
dins el mirall retrovisor,
amb el cor satisfet.

Això voldríem fer, oh Sant Cristòfor,
i el millor serà, si us sembla,
que portem sempre dins la voluntat
l'amor puríssim de l'Infant
i així esdevindrem homes justos,
gent de caritat i de seny.

I vós, Cristòfor, no podeu negar-nos
la vostra preciosa mitjanceria prop de Déu.
Vós, qui suportàreu martiri molt cruel
pel seu nom: Fòreu empresonat,
extès tot nu damunt un gran braser,
després assagetat, i decapitat a la fi.
Sota l'imperi de Deci,
així sofríreu per la fe del Crist!
Bé deveu, doncs, gaudir de gran anomenada
als Tribunals del Cel.
Oh Cristòfor, conductor de l'Ungit.

El que és nosaltres ens acontentem,
quan l'hora sia del darrer viatge,
amb què us plagui de carretejar-nos
en l'autocar on vós conduïu els elegits.
I al Cel poguéssim veure'ns tots plegats!
Amèn.

V. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

OREMUS

*Præsta quæsumus onipotens Deus; at qui beati Christófori. Martyris tui, natalitia colimus, intercesione ejus in tui
nóminis amóre robóremur. Per Christum Dóminum nostrum. Amèn.*

Lletra de Joan Oliver. — Boixos de Ricard Marlet

BIBLIOTECA SABADELLENCA. — Col·lecció ELS NOSTRES GOIGS. N.º 22. — Any 1930